

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

1999

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 1999

N:o 91—95

SISÄLLYS

N:o		Sivu
91	Laki kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	1277
92	Asetus kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	1278
93	Laki varastetuista tai laittomasti maastaviedyistä kulttuuriesineistä tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yleissopimuksen soveltamisesta	1290
94	Asetus varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain voimaantulosta	1293
95	Asetus Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä eteläisten yhteismarkkinoiden ja sen osapuolina olevien valtioiden yhteistyötä koskevan alueidenvälisen puitesopimuksen voimaantulosta	1307

N:o 91

(Suomen säädöskokoelman n:o 875/1999)

Laki

kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Pariisissa 14 päivänä marraskuuta 1970 kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämistä ja ehkäisemistä koskevan yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön

alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

HE 185/1998
SiVM 18/1998
EV 300/1998

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 92

(Suomen säädöskokoelman n:o 876/1999)

Asetus

kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Pariisissa 14 päivänä marraskuuta 1970 kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehty yleissopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 28 päivänä toukokuuta 1999 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (875/1999) ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut niin ikään 28 päivänä toukokuuta 1999 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu UNESCO:n pääjohtajan huostaan 14 päivänä kesäkuuta 1999, tulee voimaan 14 päivänä syyskuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen ratifioimiskirjan tallettamisen

Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

yhteydessä Suomi on antanut seuraavan selityksen:

Suomen hallitus ilmoittaa, että se toteuttaa tämän sopimuksen 7 artiklan b kohdan ii alakohdan määräykset Roomassa 24 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä velvoitteiden mukaisesti.

3 §
Kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 28 päivänä toukokuuta 1999 annettu laki (875/1999) ja tämä asetus tulevat voimaan 14 päivänä syyskuuta 1999.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

(Suomennos)

**YLEISSOPIMUS
KULTTUURIOMAISUUDEN
LUVATTOMAN TUONNIN, VIENNIN JA
OMISTUSOIKEUDEN SIIRRON
KIELTÄMISEKSI JA EHKÄISEMISEKSI**

Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokous, joka kokoontui Pariisissa 12 päivästä lokakuuta 14 päivään marraskuuta kuudenteentoista istuntoonsa

palauttaen mieleen niiden säännösten tärkeyden, jotka sisältyvät yleiskokouksen neljännessätoista istunnossa hyväksytyyn kansainvälisen kulttuuriyhteistyön julistukseen,

ottaen huomioon, että kansojen välinen kulttuuriomaisuuden vaihto tieteen, kulttuurin ja kasvatuksen tarkoituksiin lisää ihmiskunnan sivistyksen tuntemusta, rikastuttaa kaikkien kansojen kulttuurielämää ja herättää keskinäistä kunnioitusta ja arvontoa kansakuntien välillä,

ottaen huomioon, että kulttuuriomaisuus on yksi sivistyksen ja kansallisen kulttuurin perustekijä, ja että sen todellinen arvo on ymmärrettävissä vain sellaisessa yhteydessä, jossa sen alkuperästä, historiasta ja perinteellisestä ympäristöstä tiedetään mahdollisimman paljon,

ottaen huomioon, että jokaisen valtion velvollisuus on suojella alueellaan olevaa kulttuuriomaisuutta varkauksilta, luvattomilta kaivauksilta ja luvattomalta vienniltä,

ottaen huomioon, että näiden vaarojen torjumiseksi jokaisen valtion on välttämätöntä lisääntyvässä määrin tiedostaa moraaliset velvoitteensa kunnioittaakseen sekä omaa että kaikkien kansakuntien kulttuuriperintöä,

ottaen huomioon, että kulttuurilaitoksena museoiden, kirjastojen ja arkistojen pitäisi varmistaa, että niiden kokoelmia kootaan yleismaailmallisesti tunnustettujen moraalisien periaatteiden mukaisesti,

**CONVENTION ON THE MEANS OF
PROHIBITING AND PREVENTING THE
ILLCIT IMPORT, EXPORT AND
TRANSFERS OF OWNERSHIP OF
CULTURAL PROPERTY**

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 12 October to 14 November 1970, at its sixteenth session,

Recalling the importance of the provisions contained in the Declaration of the Principles of International Cultural Co-operation, adopted by the General Conference at its fourteenth session,

Considering that the interchange of cultural property among nations for scientific, cultural and educational purposes increases the knowledge of the civilization of Man, enriches the cultural life of all peoples and inspires mutual respect and appreciation among nations,

Considering that cultural property constitutes one of the basic elements of civilization and national culture, and that its true value can be appreciated only in relation to the fullest possible information regarding its origin, history and traditional setting,

Considering that it is incumbent upon every State to protect the cultural property existing within its territory against the danger of theft, clandestine excavation, and illicit export,

Considering that, to avert these dangers, it is essential for every State to become increasingly alive to the moral obligations to respect its own cultural heritage and that of all nations,

Considering that, as cultural institutions, museums, libraries and archives should ensure that their collections are built up in accordance with universally recognized moral principles,

ottaen huomioon, että kulttuuriomaisuuden luvaton tuonti, vienti ja omistusoikeuden siirto estävät sitä kansakuntien välistä yhteisymmärrystä, jonka edistäminen kuuluu Unescon tehtäviin suosittamalla asianomaisille valtioille tätä tarkoitusta varten kansainvälisiä sopimuksia,

ottaen huomioon, että kulttuuriperinnön suojelu voi olla tehokasta vain jos se järjestetään sekä kansallisesti että kansainvälisesti ja läheisessä yhteistyössä valtioiden kesken,

ottaen huomioon, että Unescon yleiskokous vuonna 1964 hyväksyi suosituksen tätä varten,

perehdyttyään istunnon esityslistan asia-kohtana 19 olevaan kysymykseen uusista ehdotuksista kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämisen- ja ehkäisemiskeinoiksi,

päätettyään viidennessätoista istunnossaan, että tästä kysymyksestä olisi aiheellista tehdä kansainvälinen yleissopimus,

hyväksyy tämän yleissopimuksen marraskuun neljäntenätoista päivänä vuonna 1970.

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa sanalla "kulttuuriomaisuus" tarkoitetaan omaisuutta, jonka kukin valtio on uskonnollisista tai ei-uskonnollisista syistä erityisesti määritellyt tärkeäksi arkeologian, esihistorian, historian, kirjallisuuden, taiteen tai tieteen kannalta, ja joka kuuluu seuraaviin ryhmiin:

a. harvinaiset eläin-, kasvi-, mineraali- ja anatomiset kokoelmat ja näytteet sekä paleontologisesti mielenkiintoiset esineet,

b. historiaan liittyvä omaisuus, mukaan luettuna tieteen ja tekniikan historia sekä sota- ja sosiaalishistoria, kansallisten johtajien, ajattelijoiden, tiedemiesten ja taiteilijoiden elämään sekä kansallisesti tärkeisiin tapahtumiin liittyvä omaisuus,

c. arkeologisten kaivausten (luvallisten ja luvattomien) ja arkeologisten löytöjen tulokset,

d. taiteellisten tai historiallisten muistomerkkien tai kiinteiden muinaisjäännösten osat,

e. yli sata vuotta vanha muinaisesineet, kuten piirtokirjoitukset, rahat ja sinettileimasimet,

f. kansatieteellisesti mielenkiintoiset esineet,

g. taide-esineistö kuten

i) kokonaan käsin tehtyt kuvat, maalaukset ja piirustukset pohjasta ja materiaalista

Considering that the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property is an obstacle to that understanding between nations which it is part of Unesco's mission to promote by recommending to interested States, international conventions to this end,

Considering that the protection of cultural heritage can be effective only if organized both nationally and internationally among States working in close co-operation,

Considering that the Unesco General Conference adopted a Recommendation to this effect in 1964,

Having before it further proposals on the means of prohibiting and preventing the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property, a question which is on the agenda for the session as item 19,

Having decided, at its fifteenth session, that this question should be made the subject of an international Convention,

Adopts this Convention on the fourteenth day of November 1970.

Article 1

For the purposes of this Convention, the term "cultural property" means property which, on religious or secular grounds, is specifically designated by each State as being of importance for archaeology, prehistory, history, literature, art or science and which belongs to the following categories:

(a) Rare collections and specimens of fauna, flora, minerals and anatomy, and objects of palaeontological interest;

(b) property relating to history, including the history of science and technology and military and social history, to the life of national leaders, thinkers, scientists and artists and to events of national importance;

(c) products of archaeological excavations (including regular and clandestine) or of archaeological discoveries;

(d) elements of artistic or historical monuments or archaeological sites which have been dismembered;

(e) antiquities more than one hundred years old, such as inscriptions, coins and engraved seals;

(f) objects of ethnological interest;

(g) property of artistic interest, such as:

(i) pictures, paintings and drawings produced entirely by hand on any support and

riippumatta (teollisesti muotoiltuja ja valmistettuja mutta käsin koristeltuja esineitä lukuunottamatta),

ii) alkuperäiset kuvapatsaat ja veistokset materiaalista riippumatta,

iii) alkuperäiset gravyyrit, painokuvat ja kivipiirroksiset,

iv) alkuperäiset assemblaasit ja montaasit materiaalista riippumatta;

h. yksittäiset tai kokoelmiin kuuluvat harvinaiset käsikirjoitukset ja inkunabelit, vanhat kirjat, asiakirjat ja erityisen mielenkiintoiset julkaisut (historialliselta, taiteelliselta, tieteelliseltä, kirjalliselta jne. kannalta),

i. yksittäiset tai kokoelmiin kuuluvat posti-, leima- ja muut sen kaltaiset merkit,

j. arkistot, mukaan luettuina äänite-, valokuva- ja elokuva-arkistot,

k. yli sata vuotta vanhat huonekalut ja vanhat soittimet.

in any material (excluding industrial designs and manufactured articles decorated by hand);

(ii) original works of statuary art and sculpture in any material;

(iii) original engravings, prints and lithographs;

(iv) original artistic assemblages and montages in any material;

(h) rare manuscripts and incunabula, old books, documents and publications of special interest (historical, artistic, scientific, literary, etc.) singly or in collections;

(i) postage, revenue and similar stamps, singly or in collections;

(j) archives, including sound, photographic and cinematographic archives;

(k) articles of furniture more than one hundred years old and old musical instruments.

2 artikla

1. Sopimusvaltiot tunnustavat, että kulttuuriomaisuuden luvaton tuonti, vienti ja omistusoikeuden siirto ovat tärkeimpiä syitä kulttuuriperinnön köyhtymiseen tämän omaisuuden alkuperämaissa, ja että kansainvälinen yhteistyö on tehokkaimpia keinoja suojella kunkin maan kulttuuriomaisuutta niistä aiheutuvia vaaroja vastaan.

2. Tässä tarkoituksessa sopimusvaltiot ryhtyvät vastustamaan näitä toimia käytettävissä olevin keinoin, ja erityisesti poistamaan niiden syyt, lopettamalla nykyiset menettelytavat ja auttamalla tekemään tarpeelliset korjaukset.

3 artikla

Kulttuuriomaisuuden tuonti, vienti tai omistusoikeuden siirto vastoin sopimusvaltioiden tämän yleissopimuksen perusteella hyväksymiä määräyksiä on luvatonta.

4 artikla

Sopimusvaltiot tunnustavat, että seuraavin ryhmiin kuuluva omaisuus muodostaa yleissopimuksen tarkoittamassa mielessä osan kunkin valtion kulttuuriperinnöstä:

a. kyseisen valtion kansalaisten yksilöllisesti tai kollektiivisesti luoma kulttuuriomaisuus sekä kyseiselle valtiolle tärkeä, sen alu-

Article 2

1. The States Parties to this Convention recognize that the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property is one of the main causes of the impoverishment of the cultural heritage of the countries of origin of such property and that international co-operation constitutes one of the most efficient means of protecting each country's cultural property against all the dangers resulting therefrom.

2. To this end, the States Parties undertake to oppose such practices with the means at their disposal, and particularly by removing their causes, putting a stop to current practices, and by helping to make the necessary reparations.

Article 3

The import, export or transfer of ownership of cultural property effected contrary to the provisions adopted under this Convention by the States Parties thereto, shall be illicit.

4 artikla

The States Parties to this Convention recognize that for the purpose of the Convention property which belongs to the following categories forms part of the cultural heritage of each State:

(a) Cultural property created by the individual or collective genius of nationals of the State concerned, and cultural property of

eella asuvien ulkomaalaisten tai kansalaisuutta vailla olevien henkilöiden sen alueella luoma kulttuuriomaisuus,

b. kunkin valtion alueelta löydetty kulttuuriomaisuus,

c. arkeologisilla, kansatieteellisillä tai luonnontieteellisillä tutkimusmatkoilla tämän omaisuuden alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella hankittu kulttuuriomaisuus,

d. vapaaehtoisesti vaihdettu kulttuuriomaisuus,

e. lahjoituksena saatu tai kulttuuriomaisuuden alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella laillisesti ostettu kulttuuriomaisuus.

5 artikla

Varmistaakseen kulttuuriomaisuuden suojelemisen luvaton tuontia, vientiä ja omistusoikeuden siirtoa vastaan sopimusvaltiot ottavat kullekin maalle sopivalla tavalla tehtäväkseen perustaa, ellei niitä jo ole, omalle alueelleen kulttuuriperinnön suojelemiseksi yhden tai useampia kansallisia laitoksia, joissa on riittävä määrä henkilökuntaa hoitamaan tehokkaasti seuraavia tehtäviä:

a. edesauttamaan laki- ja säännöshdotusten laatimista kulttuuriperinnön suojelun turvaamiseksi sekä erityisesti tärkeän kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron ehkäisemiseksi,

b. laatimaan ja ylläpitämään ajan tasalla suojeltavan omaisuuden kansallisen inventoinnin perusteella luetteloa sellaisesta julkisesta ja yksityisestä kulttuuriomaisuudesta, jonka vienti köyhdyttäisi huomattavasti kansallista kulttuuriperintöä,

c. edistämään tai perustamaan sellaisia tieteellisiä ja teknillisiä laitoksia (museoita, kirjastoja, arkistoja, laboratorioita, työpajoja jne.), joita tarvitaan kulttuuriomaisuuden säilyttämisen ja tunnetuksi tekemisen turvaamiseksi,

d. järjestämään arkeologisten kaivausten valvontaa, varmistamaan tietyn kulttuuriomaisuuden säilyminen "in situ" ja suojelemaan tiettyjä alueita, jotka on varattu tulevaisuudessa tapahtuvaa arkeologista tutkimusta varten,

e. laatimaan tässä yleissopimuksessa esille tuotujen eettisten periaatteiden mukaisia

importance to the State concerned created within the territory of that State by foreign nationals or stateless persons resident within such territory;

(b) cultural property found within the national territory;

(c) cultural property acquired by archaeological, ethnological or natural science missions, with the consent of the competent authorities of the country of origin of such property;

(d) cultural property which has been the subject of a freely agreed exchange;

(e) cultural property received as a gift or purchased legally with the consent of the competent authorities of the country of origin of such property.

Article 5

To ensure the protection of their cultural property against illicit import, export and transfer of ownership, the States Parties to this Convention undertake, as appropriate for each country, to set up within their territories one or more national services, where such services do not already exist, for the protection of the cultural heritage, with a qualified staff sufficient in number for the effective carrying out of the following functions:

(a) Contributing to the formation of draft laws and regulations designed to secure the protection of the cultural heritage and particularly prevention of the illicit import, export and transfer of ownership of important cultural property;

(b) establishing and keeping up to date, on the basis of a national inventory of protected property, a list of important public and private cultural property whose export would constitute an appreciable impoverishment of the national cultural heritage;

(c) promoting the development or the establishment of scientific and technical institutions (museums, libraries, archives, laboratories, workshops...) required to ensure the preservation and presentation of cultural property;

(d) organizing the supervision of archaeological excavations, ensuring the preservation "in situ" of certain cultural property, and protecting certain areas reserved for future archaeological research;

(e) establishing, for the benefit of those concerned (curators, collectors, antique

säännöksiä asianosaisten henkilöiden (koelmien hoitajien, kerääjien, antiikkikauppi-aiden jne.) käyttöön ja ryhtymään valvo-maan näiden sääntöjen noudattamista,

f. ryhtymään kasvatuksellisiin toimiin kun- nioituksen herättämiseksi ja edistämiseksi kaikkien valtioiden kulttuuriperintöä koh- taan, ja tekemään tämän yleissopimuksen määräyksiä tunnetuiksi,

g. valvomaan, että kaikki kulttuuriomai- suuden katoamistapaukset julkistetaan sopi- valla tavalla.

6 artikla

Sopimusvaltiot ryhtyvät

a. käyttämään tarkoituksenmukaista todis- tusta, jolla vientimaa määrittelee, että kysei- sen kulttuuriomaisuuden vienti on luvanva- raista. Todistuksen on oltava kaikkien sään- nönsten mukaan maasta vietävien kulttuuriesi- neiden mukana,

b. kieltämään kulttuuriomaisuuden viennin alueeltaan ellei mukana ole yllä mainittua vientitodistusta,

c. julkistamaan mainitun kiellon tarkoituk- senmukaisella tavalla, erityisesti kulttuuriesi- neitä todennäköisesti vievien tai tuovien henkilöiden keskuudessa.

7 artikla

Sopimusvaltiot ryhtyvät

a. tarpeellisiin toimenpiteisiin kunkin valti- on lainsäädännön mukaisesti estääkseen alu- eellaan sijaitsevia museoita ja niihin verrat- tavia laitoksia hankkimasta jonkin toisen sopimusvaltion alueelta peräisin olevaa kult- tuuriomaisuutta, joka on viety laittomasti maasta tämän yleissopimuksen tultua voi- maan asianomaisissa maissa. Silloin kun se on mahdollista, ne ilmoittavat yleissopimuk- seen liittyneelle alkuperämaalle, että tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen sen alueelta laittomasti vietyä kulttuuriomaisuut- ta on tarjottu kaupaksi,

b. i) kieltämään toisen sopimusvaltion mu- seosta tai uskonnollisesta tai ei-uskonnolli- sesta julkisesta muistomerkistä tai vastaavas- ta laitoksesta varastetun kulttuuriomaisuuden maahantuonnin tämän sopimuksen tultua voimaan asianomaisissa valtioissa edellyttä- en, että tällainen omaisuus todistettavasti kuuluu tuolle laitokselle,

dealers, etc.) rules in conformity with the ethical principles set forth in this Conventi- on; and taking steps to ensure the observan- ce of those rules;

(f) taking educational measures to stimu- late and develop respect for the cultural heri- tage of all States, and spreading knowledge of the provisions of this Convention;

(g) seeing that appropriate publicity is given to the disappearance of any items of cultural property.

Article 6

The States Parties to this Convention un- dertake:

(a) To introduce an appropriate certificate in which the exporting State would specify that the export of the cultural property in question is authorized. The certificate should accompany all items of cultural property exported in accordance with the regulations;

(b) to prohibit the exportation of cultural property from their territory unless accom- panied by the above-mentioned export certi- ficate:

(c) to publicize this prohibition by appro- priate means, particularly among persons likely to export or import cultural property.

Article 7

The States Parties to this Convention un- dertake:

(a) To take the necessary measures, con- sistent with national legislation, to prevent museums and similar institutions within their territories from acquiring cultural property originating in another State Party which has been illegally exported after entry into force of this Convention, in the State concerned. Whenever possible, to inform a State of ori- gin Party to this Convention of an offer of such cultural property illegally removed from that State after the entry into force of this Convention in both States;

(b) (i) to prohibit the import of cultural property stolen from a museum or a reli- gious or secular public monument or similar institution in another State Party to this Con- vention after the entry into force of this Convention for the States concerned, pro- vided that such property is documented as appertaining to the inventory of that institu- tion;

ii) sopimukseen liittyneen kulttuuriomaisuuden alkuperämaan pyynnöstä tarkoitukseen mukaisiin toimenpiteisiin kaiken sellaisen kulttuuriomaisuuden löytämiseksi ja palauttamiseksi, joka on tuotu maahan tämän yleissopimuksen tultua voimaan molemmissa sopimusvaltioissa, kuitenkin sillä varauksella, että pyynnön esittänyt valtio maksaa kohtuullisen korvauksen hyvässä uskossa toimineelle ostajalle tai henkilölle, jolla on omistusoikeus tähän omaisuuteen. Etsimis- ja palautuspyynnöt on tehtävä diplomaattiteitse. Pynnön esittäneen valtion tulee omalla kustannuksellaan hankkia sen esittämän etsimis- ja palauttamispyynnön perustelemiseksi tarvittavat asiakirjat ja muut todisteet. Sopimusvaltioiden ei tule periä tulli- eikä muita kustannuksia tämän artiklan mukaisesti palautettavasta kulttuuriomaisuudesta. Pyytäjänä esiintyneen valtion on vastattava kaikista kulttuuriomaisuuden palauttamisesta ja luovuttamisesta aiheutuvista kustannuksista.

8 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat määräämään rangaistuksia tai hallinnollisia seuraamuksia jokaiselle, joka on vastuussa 6 artiklan b kohdassa ja 7 artiklan b kohdassa mainittujen kieltojen rikkomisesta.

9 artikla

Jokainen sopimusvaltio, jonka kulttuuriperintö on joutunut vaaranalaiseksi arkeologisen tai kansatieteellisen aineiston ryöstön vuoksi, voi vedota muihin valtioihin, joita asia koskee. Näissä olosuhteissa sopimusvaltiot ryhtyvät yhteiseen kansainväliseen toimintaan päättääkseen ja toteuttaakseen konkreettiset toimenpiteet, mukaan lukien määrätyn aineiston viennin, tuonnin ja kansainvälisen kaupan valvonnan. Ennen tällaisen sopimuksen tekemistä jokaisen asianomaisen valtion on ryhdyttävä mahdollisimman laajoihin väliaikaisiin toimenpiteisiin estääkseen korvaamattomat vahingot pyynnön esittäneen valtion kulttuuriperinnölle.

10 artikla

Sopimusvaltiot ryhtyvät

a. rajoittamaan kasvatuksen, tiedotuksen ja valvonnan avulla mistä tahansa sopimusvaltiosta laittomasti viedyn kulttuuriomaisuuden liikkumista sekä velvoittamaan kullekin maalle sopivalla tavalla rangaistusten tai hallinnollisten seuraamusten uhalla antiikki-

(ii) at the request of the State Party of origin, to take appropriate steps to recover and return any such cultural property imported after the entry into force of this Convention in both States concerned, provided, however, that the requesting State shall pay just compensation to an innocent purchaser or to a person who has valid title to that property. Requests for recovery and return shall be made through diplomatic offices. The requesting Party shall furnish, at its expense, the documentation and other evidence necessary to establish its claim for recovery and return. The Parties shall impose no customs duties or other charges upon cultural property returned pursuant to this Article. All expenses incident to the return and delivery of the cultural property shall be borne by the requesting Party.

Article 8

The States Parties to this Convention undertake to impose penalties or administrative sanctions on any person responsible for infringing the prohibitions referred to under Articles 6 (b) and 7 (b) above.

Article 9

Any State Party to this Convention whose cultural patrimony is in jeopardy from pillage of archaeological or ethnological materials may call upon other States Parties who are affected. The States Parties to this Convention undertake, in these circumstances, to participate in a concerted international effort to determine and to carry out the necessary concrete measures, including the control of exports and imports and international commerce in the specific materials concerned. Pending agreement each State concerned shall take provisional measures to the extent feasible to prevent irremediable injury to the cultural heritage of the requesting State.

Article 10

The States Parties to this Convention undertake:

(a) To restrict by education, information and vigilance, movement of cultural property illegally removed from any State Party to this Convention and, as appropriate for each country, oblige antique dealers, subject to penal or administrative sanctions, to

kauppiaita pitämään luetteloa, josta käy ilmi jokaisen kulttuuriesineen alkuperä, välittäjän nimet ja osoitteet, jokaisen myydyn esineen kuvaus ja hinta, ja ilmoittamaan kulttuuriesineen ostajalle esinettä mahdollisesti koskevasta vientikiellosta,

b. kasvatuksellisin keinoin luomaan ja muokkaamaan yleistä mielipidettä niin, että kulttuuriomaisuuden arvo ja varkauksista, luvattomista kaivauksista sekä luvattomasta viennistä kulttuuriperinnölle aiheutuva uhka ymmärrettäisiin.

11 artikla

Vieraan vallan miehityksestä suoraan tai välillisesti aiheutuvan pakkotilanteen aikana tapahtuva kulttuuriomaisuuden vienti ja omistusoikeuden siirto katsotaan luvattomaksi.

12 artikla

Sopimusvaltioiden on kunnioitettava kulttuuriperintöä niillä alueilla, joiden kansainvälisistä suhteista ne ovat vastuussa, ja niiden on ryhdyttävä kaikkiin sopiviksi katsomiinsa toimenpiteisiin kulttuuriomaisuuden laittoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja estämiseksi tällaisilla alueilla.

13 artikla

Sopimusvaltiot ryhtyvät lisäksi lainsäädäntönsä puitteissa

a. estämään kaikin sopivin keinoin kulttuuriomaisuuden omistusoikeuden siirrot, jotka saattavat edistää tällaisen omaisuuden luvattonta tuontia tai vientiä,

b. varmistamaan, että niiden asianomaiset laitokset yhteistyössä edistävät luvattomasti maastaviedyn kulttuuriomaisuuden palauttamista mahdollisimman pian oikealle omistajalleen,

c. sallimaan toimenpiteet, joihin oikeat omistajat tai heidän edustajansa ryhtyvät kadonneen tai varastetun kulttuuriomaisuuden löytämiseksi,

d. tunnustamaan jokaisen sopimusvaltion kiistattomaksi oikeudeksi luokitella ja julistaa tietty kulttuuriomaisuus luovuttamattomaksi, jota siksi ipso facto ei saisi viedä maasta, ja auttamaan asianosaista valtiota sellaisen omaisuuden takaisin saamisessa silloin kun omaisuus on viety maasta.

maintain a register recording the origin of each item of cultural property, names and addresses of the supplier, description and price of each item sold and to inform the purchaser of the cultural property of the export prohibition to which such property may be subject;

(b) to endeavour by educational means to create and develop in the public mind a realization of the value of cultural property and the threat to the cultural heritage created by theft, clandestine excavations and illicit exports.

Article 11

The export and transfer of ownership of cultural property under compulsion arising directly or indirectly from the occupation of a country by a foreign power shall be regarded as illicit.

Article 12

The States Parties to this Convention shall respect the cultural heritage within the territories for the international relations of which they are responsible, and shall take all appropriate measures to prohibit and prevent the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property in such territories.

Article 13

The States Parties to this Convention also undertake, consistent with the laws of each State:

(a) To prevent by all appropriate means transfers of ownership of cultural property likely to promote the illicit import or export of such property;

(b) to ensure that their competent services co-operate in facilitating the earliest possible restitution of illicitly exported cultural property to its rightful owner;

(c) to admit actions for recovery of lost or stolen items of cultural property brought by or on behalf of the rightful owners;

(d) to recognize the inalienable right of each State Party to this Convention to classify and declare certain cultural property as inalienable which should therefore ipso facto not be exported, and to facilitate recovery of such property by the State concerned in cases where it has been exported.

14 artikla

Estääkseen luvattoman viennin ja täyttääkseen tämän yleissopimuksen täytäntöönpanon mukanaan tuomat velvoitteet jokaisen sopimusvaltion tulisi mahdollisuuksiensa mukaan varata riittävät varat valtion kulttuuriperinnön suojelemisesta vastuussa oleville kansallisille laitoksille ja tarvittaessa perustaa rahasto tätä tarkoitusta varten.

15 artikla

Mikään tässä yleissopimuksessa ei estä sopimusvaltioita tekemästä keskinäisiä erityissopimuksia tai jatkamasta aikaisemmin tehtyjen sopimusten soveltamista kun kyseessä on ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa asianomaisissa maissa alkuperämaastaan mistä syystä tahansa viedyn kulttuuriomaisuuden palauttaminen.

16 artikla

Sopimusvaltioiden tulee määräaikaisissa raporteissaan, jotka jätetään Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokoukselle sen määrääminä aikoina ja sen määräämällä tavalla, tiedottaa hyväksymistään lainsäädännöllisistä, hallinnollisista ja muista toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet tämän yleissopimuksen soveltamiseksi sekä antaa selostus tältä alalta saastaan kokemuksesta.

17 artikla

1. Sopimusvaltiot voivat pyytää Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestöltä sellaista teknistä apua, joka koskee erityisesti

- a. tiedonvälitystä ja kasvatusta,
- b. neuvontaa ja asiantuntija-apua,
- c. yhteensovittamista ja välitysapua.

2. Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestö voi omasta aloitteestaan tehdä ja julkaista tutkimuksia asioista, jotka koskevat kulttuuriomaisuuden luvantonta liikkumista.

3. Tässä tarkoituksessa Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestö voi myös pyytää mitä tahansa asiainkuuluvaa hallituksista riippumatonta järjestöä yhteistyöhön.

4. Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-,

Article 14

In order to prevent illicit export and to meet the obligations arising from the implementation of this Convention, each State Party to the Convention should, as far as it is able, provide the national services responsible for the protection of its cultural heritage with an adequate budget and, if necessary, should set up a fund for this purpose.

Article 15

Nothing in this Convention shall prevent States Parties thereto from concluding special agreements among themselves or from continuing to implement agreements already concluded regarding the restitution of cultural property removed, whatever the reason, from its territory of origin, before the entry into force of this Convention for the States concerned.

Article 16

The States Parties to this Convention shall in their periodic reports submitted to the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization on dates and in a manner to be determined by it, give information on the legislative and administrative provisions which they have adopted and other action which they have taken for the application of this Convention, together with details of the experience acquired in this field.

Article 17

1. The States Parties to this Convention may call on the technical assistance of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, particularly as regards:

- (a) Information and education;
- (b) consultation and expert advice;
- (c) co-ordination and good offices.

2. The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization may, on its own initiative, conduct research and publish studies on matters relevant to the illicit movement of cultural property.

3. To this end, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization may also call on the co-operation of any competent non-governmental organization.

4. The United Nations Educational, Sci-

tiede- ja kulttuurijärjestö voi omasta aloitteestaan tehdä sopimusvaltioille ehdotuksia tämän sopimuksen toteuttamiseksi.

5. Vähintään kahden tämän sopimuksen toteuttamisesta eri mieltä olevan sopimusvaltion pyynnöstä Unesco voi antaa välitysapuaan sovinnon aikaansaamiseksi niiden välille.

18 artikla

Tämä yleissopimus on laadittu englannin, ranskan, venäjän ja espanjan kielellä, kaikki neljän tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset.

19 artikla

1. Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön jäsenvaltioiden on ratifioitava tai hyväksyttävä tämä yleissopimus valtiosääntönsä mukaisesti.

2. Ratifiointi- tai hyväksymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajan haltuun.

20 artikla

1. Tähän yleissopimukseen voivat liittyä kaikki valtiot, jotka eivät ole Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön jäseniä, ja joita järjestön hallintoneuvosto pyytää siihen liittymään.

2. Liittyminen tapahtuu tallettamalla liittymiskirja Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatustiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajan haltuun.

21 artikla

Tämä yleissopimus tulee voimaan kolme kuukautta sen päivän jälkeen, jona kolmas ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirja on talletettu, mutta vain niiden valtioiden osalta, jotka ovat tallettaneet asianomaiset asiakirjansa tuona päivänä tai ennen sitä. Jokaisen muun valtion osalta yleissopimus tulee voimaan kolme kuukautta sen jälkeen, kun valtio on tallettanut ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

22 artikla

Sopimusvaltiot tunnustavat, että yleissopi-

entific and Cultural Organization may, on its own initiative, make proposals to States Parties to this Convention for its implementation.

5. At the request of at least two States Parties to this Convention which are engaged in a dispute over its implementation, Unesco may extend its good offices to reach a settlement between them.

Article 18

This Convention is drawn up in English, French, Russian and Spanish, the four texts being equally authoritative.

Article 19

1. This Convention shall be subject to ratification or acceptance by States members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 20

1. This Convention shall be open to accession by all States not members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization which are invited to accede to it by the Executive Board of the Organization.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 21

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or accession, but only with respect to those States which have deposited their respective instruments on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession.

Article 22

The States Parties to this Convention re-

musta voidaan soveltaa ei yksinomaan niiden emämaissa vaan myös kaikilla sellaisilla alueilla, joiden kansainvälisistä suhteista ne ovat vastuussa. Ne ryhtyvät tarvittaessa neuvottelemaan näiden alueiden hallitusten tai muiden viranomaisten kanssa ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen tapahtumahetkellä tai sitä ennen, pyrkimyksenä varmistaa soveltaminen näitä alueita koskevaksi, ja ilmoittamaan Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajalle yleissopimuksen soveltamisalueet. Ilmoitus tulee voimaan kolme kuukautta sen vastaanottamisen jälkeen.

23 artikla

1. Kukin sopimusvaltio voi irtisanoa yleissopimuksen joko omalta osaltaan tai kaikkien sellaisten alueiden osalta, joiden kansainvälisistä suhteista se on vastuussa.

2. Irtisanomisesta on ilmoitettava kirjallisesti ja ilmoitus jätetään Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajalle.

3. Irtisanoutuminen tulee voimaan kahden toista kuukauden kuluttua siitä kun irtisanomiskirja on otettu vastaan.

24 artikla

Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajan on ilmoitettava järjestön jäsenvaltioille ja niille 20 artiklassa mainituille valtioille, jotka eivät ole jäsenvaltioita sekä Yhdistyneille Kansakunnille kaikkien 19 ja 20 artiklassa tarkoitettujen ratifiointi-, hyväksymis- ja liittymiskirjojen tallettamisesta, ja 22 ja 23 artikloissa tarkoitetuista ilmoituksista ja irtisanomisista.

25 artikla

1. Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokous voi muuttaa tätä yleissopimusta. Kukin muutos sitoo kuitenkin vain niitä valtioita, jotka tulevat muuttamista koskevan sopimuksen sopimuspuoliksi.

2. Jos yleiskokous hyväksyisi uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen sisältöä, tätä yleissopimusta ei voi ratifioida, hyväksyä eikä siihen liittyä siitä päivästä lukien, jol-

cognize that the Convention is applicable not only to their metropolitan territories but also to all territories for the international relations of which they are responsible; they undertake to consult, if necessary, the governments or other competent authorities of these territories on or before ratification, acceptance or accession with a view to securing the application of the Convention to those territories, and to notify the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization of the territories to which it is applied, the notification to take effect three months after the date of its receipt.

Article 23

1. Each State Party to this Convention may denounce the Convention on its own behalf or on behalf of any territory for whose international relations it is responsible.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation.

Article 24

The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization shall inform the States members of the Organization, the States not members of the Organization which are referred to in Article 20, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance and accession provided for in Articles 19 and 20, and of the notifications and denunciations provided for in Articles 22 and 23 respectively.

Article 25

1. This Convention may be reviewed by the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Any such revision shall, however, bind only the States which shall become Parties to the revising convention.

2. If the General Conference should adopt a new convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new convention otherwise provides, this Convention shall cease to be open to ratification,

loin uusi muutettu yleissopimus tulee voimaan, ellei uudessa yleissopimuksessa toisin määrätä.

26 artikla

Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti tämä yleissopimus kirjataan Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristöön Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön pääjohtajan pyynnöstä.

Tehty Pariisissa tänä marraskuun seitsemäntenätoista päivänä 1970 kahtena alkupe- räiskappaleena, jotka ovat allekirjoittaneet yleiskokouksen kuudennentoista istunnon puheenjohtaja ja Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön puheenjohtaja, ja jotka talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön arkistoon ja joiden oikeaksi todistetut jäljennökset luovutetaan kaikille 19 ja 20 artiklassa mainituille valtioille sekä Yhdistyneille Kansakunnille.

acceptance or accession, as from the date on which the new revising convention enters into force.

Article 26

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Done in Paris this seventeenth day of November 1970, in two authentic copies bearing the signature of the President of the sixteenth session of the General Conference and of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, which shall be deposited in the archives of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, and certified true copies of which shall be delivered to all the States referred to in Articles 19 and 20 as well as to the United Nations.

N:o 93

(Suomen säädöskokoelman n:o 877/1999)

Laki**varastetuista tai laittomasti maastaviedyistä kulttuuriesineistä tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yleissopimuksen soveltamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Yleissopimuksen voimaansaattaminen

Varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä Roomassa 24 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Euroopan talousalueen valtion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttaminen

Suomessa olevan ja toisen Euroopan talousalueen valtion alueelta laittomasti viedyn kulttuuriesineen palauttamiseen sovelletaan tämän lain sijasta Euroopan talousalueen valtion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun lain (1276/1994) säännöksiä, siltä osin ne koskevat tässä laissa säänneltyjä kysymyksiä.

3 §

Varastetun kulttuuriesineen omistajan suoja

Varastetulla kulttuuriesineellä tarkoitetaan tässä laissa yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettua kulttuuriesinettä, joka on joutunut pois omistajan hallinnasta varkauden, ryöstö-

HE 185/1998
SiVM 18/1998
EV 300/1998

tön, kiristyksen, kavalluksen tai muun näihin verrattavan rikoksen johdosta taikka jonka joku on saanut laittomasti haltuunsa irrottamisen, kaivamisen tai muinaisesineen löydön kautta, siitä riippumatta, missä esine oli sijainnut.

Varastetun kulttuuriesineen omistajan suojasta, esineen palauttamisesta omistajalleen ja menettelystä palauttamista koskevassa asiassa on voimassa, mitä 1 §:ssä mainitun yleissopimuksen 3, 4 ja 8 artiklassa on määrätty. Mitä omistajasta on säädetty, on vastaavasti sovellettava myös siihen, jolla panttioikeuden, käyttöoikeuden tai muun oikeuden nojalla on oikeus pitää esinettä hallinnassaan.

4 §

Varastetun kulttuuriesineen palauttamisesta sopimusvaltiossa annetun päätöksen tunnustaminen ja täytäntöönpano Suomessa

Vieraan valtion tuomioistuimen antama päätös varastetun kulttuuriesineen palauttamisesta on tunnustettava ja pantava täytäntöön Suomessa, jos siitä on erikseen säädetty tai sovittu.

5 §

Vilpittömässä mielessä olevan oikeudenhaltijan oikeus korvaukseen

Kun varastettu kulttuuriesine määrätään

palautettavaksi omistajalleen, on sillä, joka on vilpittömässä mielessä saanut omistusoikeuden, panttioikeuden, käyttöoikeuden tai muun oikeuden varastettuun kulttuuriesineeseen, oikeus saada esineen palauttamisen ja oikeutensa menettämisen johdosta kohtuullinen korvaus yleissopimuksen 4 artiklan mukaisesti.

Jos korvauksen määrä asiassa muutoin sovellettavan lain mukaan olisi alhaisempi kuin yleissopimuksen 4 artiklan mukaan tai jos omistajalla sanotun lain mukaan olisi oikeus saada esine korvauksetta palautetuksi on tätä noudatettava.

6 §

Laittomasti maasta viedyn kulttuuriesineen haltijan oikeus korvaukseen

Sillä, joka esineen laittoman maastaviennin jälkeen on saanut omistusoikeuden tai muun oikeuden laittomasti maasta vietyyn kulttuuriesineeseen, on oikeus saada esineen palauttamista vaatineelta sopimusvaltiolta kohtuullinen korvaus yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti esineen palauttamisesta mahdollisesta aiheutuvasta vahingosta ja haitasta, jos hän ei omistusoikeuden tai muun oikeuden saadessaan tiennyt eikä voida kohtuudella katsoa pitäneenkään tietää, että esine oli viety laittomasti sopimusvaltion alueelta.

7 §

Oikeuspaikka laittomasti maasta viedyn kulttuuriesineen palauttamista koskevassa asiassa

Hakemuksen laittomasti maasta viedyn kulttuuriesineen palauttamisesta käsittelee se kärjäoikeus, jonka tuomiopiirissä esine on tai jonka tuomiopiirissä hakijan vastapuolella on asuinpaikka tai kotipaikka taikka jossa asian käsittely muutoin sopivasti käy päinsä.

8 §

Keskusviranomainen

Oikeusministeriön tehtävänä on yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa:

1) ottaa vastaan 1 §:ssä mainitun yleissopimuksen nojalla tehdyt toisen sopimusvaltion alueelta laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä

koskevat pyynnöt ja toimittaa ne toimivaltaiselle kärjäoikeudelle;

2) antaa toisen sopimusvaltion alueelta laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä koskevaa muuta oikeusapua;

3) lähettää Suomesta laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä koskevat pyynnöt toisen valtion tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle;

4) ryhtyä tämän lain 1 §:ssä mainitun yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluviin muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin.

9 §

Turvaamistoimet

Laittomasti toisen valtion alueelta viedyn kulttuuriesineen palauttamisen turvaamiseksi 7 §:ssä tarkoitettu kärjäoikeus voi määrätä esineen takavarikkoon tai ryhtyä muihin turvaamistoimiin siten kuin oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa säädetään.

Turvaamistointa koskevan hakemuksen voi tehdä oikeusministeriö taikka se valtio, josta esine on viety laittomasti. Turvaamistoimi raukeaa, jos 7 §:ssä tarkoitettua hakemusta ei ole tehty kahden kuukauden kuluessa turvaamistoimen määräämistä koskevan päätöksen antamisesta.

10 §

Laittomasti maasta vietyjen kulttuuriesineiden palauttaminen muuhun kuin yleissopimuksen sopimuspuolena olevaan valtioon

Asetuksella voidaan säätää, että kulttuuriesine, joka on laittomasti viety sellaisen kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi tehdyn yleissopimuksen (SopS) sopimuspuolena olevan valtion alueelta, joka ei ole tämän sopimuksen sopimuspuoli, palautetaan asianomaiseen valtioon siten kuin tässä laissa säädetään.

11 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain soveltamisesta ja täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

12 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta kulttuuriesineisiin, jotka on varastettu ennen tämän lain voimaantuloa eikä laittomasti

maasta vietyjen kulttuuriesineiden palauttamiseen, jos esine on viety laittomasti toisesta sopimusvaltiosta ennen kuin yleissopimus on tullut voimaan kyseisen sopimusvaltion ja Suomen välillä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 94

(Suomen säädöskokoelman n:o 878/1999)

Asetus

varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Roomassa 24 päivänä kesäkuuta 1995 varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä tehty Unidroit'n yleissopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 28 päivänä toukokuuta 1999 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (877/1999) ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut niin ikään 28 päivänä toukokuuta 1999 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Italian ulkoministeriön huostaan 14 päivänä kesäkuuta 1999, tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

onin jäseniä, soveltaa Euroopan unionin sisäisiä säännöksiä eikä sen vuoksi sovelta suhteissaan näihin valtioihin tämän sopimuksen määräyksiä, kun sopimuksen soveltamisala on yhtäpitävä kyseisten sääntöjen kanssa.

Lisäksi Suomen hallitus ilmoittaa sopimuksen 16 artiklan mukaisesti, että kulttuuriesineiden palautusvaatimukset tai palautuspyynnöt voidaan tehdä 16 artiklan 1 kappaaleen a kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti. Tämän sopimuksen III luvun mukaisia vaatimuksia tai pyyntöjä vastaanottava viranomainen on oikeusministeriö.

2 §

Yleissopimuksen ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on antanut seuraavat selitykset:

Suomen hallitus, Euroopan unionin jäsenenä, ilmoittaa sopimuksen 13 artiklan 3 kappaaleen nojalla, että se suhteissaan muihin sopimusvaltioihin, jotka ovat Euroopan uni-

3 §

Varastetuista ja laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä tehdyn Unidroit'n yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yleissopimuksen soveltamisesta 17 päivänä helmikuuta 1999 annettu laki (877/1999) ja tämä asetus tulevat voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999.

Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

(Suomennos)

**UNIDROIT'N YLEISSOPIMUS
VARASTETUISTA TAI LAITTOASTI
MAASTA VIEDYISTÄ
KULTTUURIESINEISTÄ**

*Tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot,
jotka*

kokoontuivat Roomaan Italian tasavallan hallituksen kutsusta 7 päivästä 24 päivään kesäkuuta 1995 diplomaattikonferenssiin hyväksymään Unidroit'n yleissopimusluonnoksen varastettujen tai laittomasti maasta vietyjen kulttuuriesineiden kansainvälisestä palauttamisesta,

ovat vakuuttuneita kulttuuriperinnön suojelemisen ja kansojen välistä ymmärtämystä edistävien kulttuurivaihtojen sekä ihmiskunnan hyvinvoinnin ja sivilisaation edistämisen vuoksi tapahtuvan kulttuurin tunnetuksi tekemisen perustavaa laatua olevasta tärkeydestä,

ovat syvästi huolestuneita kulttuuriesineiden laittomasta kaupasta ja sen jatkuvasti aiheuttamista korvaamattomista vahingoista itse kulttuuriesineille ja kansojen, heimojen, alkuperäiskansojen ja muiden yhteisöjen kulttuuriperinnölle samoin kuin kaikkien kansojen perinnölle, jota tapahtuu erityisesti ryöstämällä arkeologisia paikkoja, mistä aiheutuu korvaamattoman arkeologisen, historiallisen ja tieteellisen tiedon menetyksiä,

ovat päättäneet osaltaan edistää tehokkaasti taistelua kulttuuriesineiden laitonta kauppaa vastaan ottamalla tärkeän askeleen asettamalla yleiset oikeudelliset vähimmäissäännöt kulttuuriesineiden palauttamisesta sopimusvaltioiden välillä, minkä tarkoituksena on kulttuuriperinnön varjeleminen ja suojeleminen kaikkien hyväksi,

korostavat, että tämän yleissopimuksen pyrkimyksenä on helpottaa kulttuuriesinei-

**UNIDROIT CONVENTION ON STOLEN
OR ILLEGALLY EXPORTED
CULTURAL OBJECTS**

The States Parties to this Convention,

Assembled in Rome at the invitation of the Government of the Italian Republic from 7 to 24 June 1995 for a Diplomatic Conference for the adoption of the draft Unidroit Convention on the International Return of Stolen or Illegally Exported Cultural Objects,

Convinced of the fundamental importance of the protection of cultural heritage and of cultural exchanges for promoting understanding between peoples, and the dissemination of culture for the wellbeing of humanity and the progress of civilisation.

Deeply concerned by the illicit trade in cultural objects and the irreparable damage frequently caused by it, both to these objects themselves and to the cultural heritage of national, tribal, indigenous or other communities, and also to the heritage of all peoples, and in particular by the pillage of archaeological sites and the resulting loss of irreplaceable archaeological, historical and scientific information,

Determined to contribute effectively to the fight against illicit trade in cultural objects by taking the important step of establishing common, minimal legal rules for the restitution and return of cultural objects between Contracting States, with the objective of improving the preservation and protection of the cultural heritage in the interest of all,

Emphasising that this Convention is intended to facilitate the restitution and return

den palauttamista, ja että hyvitysten antaminen, kuten vahingonkorvaus, joka tarvitaan joissakin valtioissa palauttamisen toteuttamiseksi, ei tarkoita sitä, että vastaavat hyvitykset tulisi omaksua myös muissa valtioissa,

vahvistavat, että tämän yleissopimuksen määräysten hyväksyminen tulevaisuutta varten ei millään tavalla merkitse ennen yleissopimuksen voimaantuloa suoritettujen laittonien toimien hyväksymistä tai julistamista laillisiksi,

ovat tietoisia, että tämä yleissopimus ei itsessään ratkaise laittonan kaupan aiheuttamia ongelmia, mutta että se panee alulle prosessin, joka edistää kansainvälistä kulttuuriyhteistyötä ja tukee laillisen kaupan ja valtioidenvälisen kulttuurivaihtosopimusten asianmukaista roolia,

myöntävät, että tämän yleissopimuksen täytäntöönpanemista tulisi täydentää muilla kulttuuriesineiden suojelemista koskevilla tehokkailla toimenpiteillä, kuten rekistereiden kehittämisellä ja käyttämisellä, arkelogisten paikkojen fyysisellä suojelemisella ja teknisellä yhteistyöllä,

tunnustavat useiden elinten kulttuuriesineiden suojelemista koskevan työn, erityisesti Unescon vuoden 1970 laitonta kauppaa koskevan yleissopimuksen ja yksityistä sektoria koskevien käyttäytymissääntöjen kehittämisen,

ovat sopineet seuraavasta:

I luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Tämä yleissopimus koskee kansainvälisluonteisia vaatimuksia

a. varastettujen kulttuuriesineiden palauttamista ja

b. sellaisten kulttuuriesineiden palauttamista, jotka on viety sopimusvaltion alueelta pois vastoin sen kulttuuriesineiden vientiä sääntelevää lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on suojella sen kulttuuriperintöä (jäljempänä "laittomasti maasta viedyt kulttuuriesineet").

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa kulttuuriesineillä tarkoitetaan esineitä, jotka ovat uskonnollista tai sekulaarisista syistä arkeologisesti, esihistoriallisesti, historiallisesti, kirjallisesti, taiteellisesti tai tieteellisesti tärkeitä ja kuu-

of cultural objects and that the provision of any remedies, such as compensation, needed to effect restitution and return in some States, does not imply that such remedies should be adopted in other States,

Affirming that the adoption of the provisions of this Convention for the future in no way confers any approval or legitimacy upon illegal transactions of whatever kind which may have taken place before the entry into force of the Convention,

Conscious that this Convention will not by itself provide a solution to the problems raised by illicit trade, but that it initiates a process that will enhance international cultural co-operation and maintain a proper role for legal trading and inter-State agreements for cultural exchanges,

Acknowledging that implementation of this Convention should be accompanied by other effective measures for protecting cultural objects, such as the development and use of registers, the physical protection of archaeological sites and technical co-operation,

Recognising the work of various bodies to protect cultural property, particularly the 1970 Unesco Convention on illicit traffic and the development of codes of conduct in the private sector,

Have agreed as follows:

Chapter I

Scope of Application and Definition

Article 1

This Convention applies to claims of an international character for:

(a) the restitution of stolen cultural objects;

(b) the return of cultural objects removed from the territory of a Contracting State contrary to its law regulating the export of cultural objects for the purpose of protecting its cultural heritage (hereinafter "illegally exported cultural objects").

Article 2

For the purposes of this Convention, cultural objects are those which, on religious or secular grounds, are of importance for archaeology, prehistory, history, literature, art or science and belong to one of the cat-

luvut johonkin tämän yleissopimuksen liitteessä lueteltuun luokkaan.

egories listed in the Annex to this Convention.

II luku

Chapter II

Varastettujen kulttuuriesineiden palauttaminen

Restitution of Stolen Cultural Objects

3 artikla

Article 3

1. Varastetun kulttuuriesineen haltijan tulee palauttaa esine.

(1) The possessor of a cultural object which has been stolen shall return it.

2. Tässä yleissopimuksessa kulttuuriesine, joka on kaivettu esille laittomasti tai kaivettu esille laillisesti mutta pidetty laittomasti hallussa, katsotaan varastetuksi, mikäli se vastaa sen valtion lakia, jossa kaivaminen suoritettiin.

(2) For the purposes of this Convention, a cultural object which has been unlawfully excavated or lawfully excavated but unlawfully retained shall be considered stolen, when consistent with the law of the State where the excavation took place.

3. Palautusvaatimus on esitettävä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun vaatimuksen esittäjä sai tiedon kulttuuriesineen sijainnista ja haltijan henkilöllisyydestä, ja joka tapauksessa viidenkymmenen vuoden kuluessa varkaudesta.

(3) Any claim for restitution shall be brought within a period of three years from the time when the claimant knew the location of the cultural object and the identity of its possessor, and in any case within a period of fifty years from the time of the theft.

4. Palautusvaatimusta, joka koskee kulttuuriesinettä, joka muodostaa olennaisen osan identifioidusta monumentista tai arkeologisesta paikasta tai kuuluu julkiseen kokoelmaan, ei koske kuitenkaan muut määräajat kuin kolmen vuoden määräaika siitä, kun vaatimuksen esittäjä sai tiedon kulttuuriesineen sijainnista ja haltijan henkilöllisyydestä.

(4) However, a claim for restitution of a cultural object forming an integral part of an identified monument or archaeological site, or belonging to a public collection, shall not be subject to time limitations other than a period of three years from the time when the claimant knew the location of the cultural object and the identity of its possessor.

5. Edellisen kappaleen määräyksistä huolimatta sopimusvaltio voi ilmoittaa, että vaatimusta koskee sen laissa säädetty 75 vuoden tai sitä pitempi määräaika. Tällainen määräaika koskee myös toisessa sopimusvaltiossa tehtyä palautusvaatimusta, joka koskee monumentista, arkeologisesta paikasta tai julkisesta kokoelmasta tällaisen ilmoituksen antaneessa valtiossa otettua kulttuuriesinettä.

(5) Notwithstanding the provisions of the preceding paragraph, any Contracting State may declare that a claim is subject to a time limitation of 75 years or such longer period as is provided in its law. A claim made in another Contracting State for restitution of a cultural object displaced from a monument, archaeological site or public collection in a Contracting State making such a declaration shall also be subject to that time limitation.

6. Edellisessä kappaleessa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä allekirjoittamisen, ratifiointin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä.

(6) A declaration referred to in the preceding paragraph shall be made at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession.

7. Tässä yleissopimuksessa "julkinen kokoelma" muodostuu joukosta luetteloituja tai muutoin tunnistettavia esineitä, jotka omistaa:

(7) For the purposes of this Convention, a "public collection" consists of a group of inventoried or otherwise identified cultural objects owned by:

- a. sopimusvaltio,
- b. sopimusvaltion alueellinen tai paikallinen viranomainen,
- c. sopimusvaltion uskonnollinen laitos tai

- (a) a Contracting State;
- (b) a regional or local authority of a Contracting State;
- (c) a religious institution in a Contracting State; or

d. laitos, joka on perustettu sopimusvaltiossa pääasiallisesti kulttuurillista, sivistyksellistä tai tieteellistä tarkoitusta varten ja jonka tunnustetaan tuossa valtiossa toimivan yleisen edun nimissä.

8. Tämän lisäksi palautusvaatimusta, joka koskee pyhää tai paikallisesti tärkeää kulttuuriesinettä, joka kuuluu sopimusvaltiossa olevalle heimo- tai alkuperäiskansayhteisölle tai jota nämä käyttävät osana yhteisön perinteistä tai rituaalista käyttöä, soveltuu sama määräaika kuin julkisia kokoelmia.

4 artikla

1. Varastetun kulttuuriesineen haltija, jolla on velvollisuus palauttaa esine, on oikeutettu saamaan palauttamishetkellä kohtuullisen korvauksen, mikäli haltija ei tiennyt eikä hänen olisi kohtuudella tullut tietää, että esine oli varastettu ja hän voi todistaa olleensa riittävän huolellinen hankkiessaan esineen.

2. Edellisessä kappaleessa tarkoitetun haltijan korvausoikeuden estämättä on ryhdyttävä kohtuullisiin toimenpiteisiin kulttuuriesineen haltijalle luovuttaneen henkilön saamiseksi maksamaan korvaus, milloin se on mahdollista sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa vaatimus esitettiin.

3. Vaatimuksen esittäjän haltijalle maksama korvaus, silloin kuin sitä edellytetään, ei vaikuta vaatimuksen esittäjän oikeuteen saada summa takaisin joltakin muulta henkilöltä.

4. Päätettäessä, harjoittiko haltija riittävää huolellisuutta, on huomiota kiinnitettävä kaikkiin hankintaolosuhteisiin, mukaan luetuna osapuolten luonne, maksettu hinta, kääntyikö haltija minkään kohtuudella saatavilla olleen varastettuja kulttuuriesineitä koskevan rekisterin puoleen, ja kaikki muut tiedot ja asiakirja-aineisto, jonka hän olisi voinut kohtuudella hankkia ja kääntyikö hän saatavilla olleiden elinten puoleen tai ryhtyikö hän muihin toimenpiteisiin, joihin järkevä henkilö olisi niissä olosuhteissa ryhtynyt.

5. Haltija ei ole edullisemmassa asemassa kuin henkilö, jolta hän sai kulttuuriesineen perimällä tai muutoin vastikkeetta.

(d) an institution that is established for an essentially cultural, educational or scientific purpose in a Contracting State and is recognised in that State as serving the public interest.

(8) In addition, a claim for restitution of a sacred or communally important cultural object belonging to and used by a tribal or indigenous community in a Contracting State as part of that community's traditional or ritual use, shall be subject to the time limitation applicable to public collections.

Article 4

(1) The possessor of a stolen cultural object required to return it shall be entitled, at the time of its restitution, to payment of fair and reasonable compensation provided that the possessor neither knew nor ought reasonably to have known that the object was stolen and can prove that it exercised due diligence when acquiring the object.

(2) Without prejudice to the right of the possessor to compensation referred to in the preceding paragraph, reasonable efforts shall be made to have the person who transferred the cultural object to the possessor, or any prior transferor, pay the compensation where to do so would be consistent with the law of the State in which the claim is brought.

(3) Payment of compensation to the possessor by the claimant, when this is required, shall be without prejudice to the right of the claimant to recover it from any other person.

(4) In determining whether the possessor exercised due diligence, regard shall be had to all the circumstances of the acquisition, including the character of the parties, the price paid, whether the possessor consulted any reasonably accessible register of stolen cultural objects, and any other relevant information and documentation which it could reasonably have obtained, and whether the possessor consulted accessible agencies or took any other step that a reasonable person would have taken in the circumstances.

(5) The possessor shall not be in a more favourable position than the person from whom it acquired the cultural object by inheritance or otherwise gratuitously.

III luku

**Laittomasti maasta vietyjen
kulttuuriesineiden palauttaminen**

5 artikla

1. Sopimusvaltio voi pyytää toisen sopimusvaltion tuomioistuinta tai muuta toimivaltaista viranomaista määräämään pyynnön esittäneen valtion alueelta laittomasti viedyn kulttuuriesineen palautettavaksi.

2. Laittomasti maasta viedyksi katsotaan kulttuuriesine, joka on viety pyynnön esittäneen valtion alueelta väliaikaisesti näyttelyä, tutkimusta, entistämistä tai muuta vastaavaa tarkoitusta varten luvalla, joka on myönnetty sen kulttuuriesineiden vientiä sääntelevän lainsäädännön, jonka tarkoituksena on suojella sen kulttuuriperintöä, nojalla, ja esinettä ei ole palautettu lupaehtojen mukaisesti.

3. Pynnön kohteena olevan valtion tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä laittomasti maasta viety kulttuuriesine palautettavaksi, jos pyynnön esittänyt valtio osoittaa, että esineen siirtyminen pois sen alueelta vahingoittaa merkittävästi yhtä tai useampaa seuraavista eduista:

- a. esineen tai sen yhteyden fyysinen suojele;
- b. osista muodostuneen esineen jakamattomuus;
- c. luonteeltaan esimerkiksi tieteellisen tai historiallisen tiedon suojeleminen;
- d. esineen perinteinen tai rituaalinen käyttö heimo- tai alkuperäiskansayhteisössä; tai osoittaa, että esineellä on merkittävä kulttuuriarvo pyynnön esittäneelle valtiolle.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti esitetyn pyynnön tulee sisältää tai siihen tulee liittää sellaiset tiedot tosiseikoista ja asian oikeudellista luonteesta, jotka voivat olla avuksi pyynnön kohteena olevan valtion tuomioistuimen muun toimivaltaisen viranomaisen päättäessä, täytyvätkö kappaleen 1—3 vaatimukset.

5. Palautuspyyntö on tehtävä kolmen vuoden kuluessa siitä, kun pyynnön esittävä valtio sai tiedon kulttuuriesineen sijainnista ja haltijan henkilöllisyydestä, ja joka tapauksessa viidenkymmenen vuoden kuluessa maasta viennistä tai siitä, kun esine olisi tullut palauttaa tämän artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun luvan mukaisesti.

Chapter III

**Return of Illegally Exported Cultural
Objects**

Article 5

(1) A Contracting State may request the court or other competent authority of another Contracting State to order the return of a cultural object illegally exported from the territory of the requesting State.

(2) A cultural object which has been temporarily exported from the territory of the requesting State, for purposes such as exhibition, research or restoration, under a permit issued according to its law regulating its export for the purpose of protecting its cultural heritage and not returned in accordance with the terms of that permit shall be deemed to have been illegally exported.

(3) The court or other competent authority of the State addressed shall order the return of an illegally exported cultural object if the requesting State establishes that the removal of the object from its territory significantly impairs one or more of the following interests:

- (a) the physical preservation of the object or of its context;
- (b) the integrity of a complex object;

(c) the preservation of information of, for example, a scientific or historical character;

(d) the traditional or ritual use of the object by a tribal or indigenous community, or establishes that the object is of significant cultural importance for the requesting State.

(4) Any request made under paragraph 1 of this article shall contain or be accompanied by such information of a factual or legal nature as may assist the court or other competent authority of the State addressed in determining whether the requirements of paragraphs 1 to 3 have been met.

(5) Any request for return shall be brought within a period of three years from the time when the requesting State knew the location of the cultural object and the identity of its possessor, and in any case within a period of fifty years from the date of the export or from the date on which the object should have been returned under a permit referred to in paragraph 2 of this article.

6 artikla

1. Kulttuuriesineen haltija, joka sai esineen haltuunsa sen jälkeen, kun se oli viety maasta laittomasti, on oikeutettu saamaan palauttamishetkellä pyynnön esittäneeltä valtiolta kohtuullisen korvauksen, mikäli haltija ei tiennyt eikä hänen olisi kohtuudella tullut tietää, että esine oli viety laittomasti maasta.

2. Päätettäessä, tiesikö haltija tai olisiko hänen kohtuudella tullut tietää, että esine oli viety laittomasti maasta, on huomiota kiinnitettävä kaikkiin hankintaolosuhteisiin, mukaan luettuna pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön mukaisen vientiluvan puuttuminen.

3. Korvauksen sijasta ja pyynnön esittäneen valtion kanssa sopien haltija, jolla on velvollisuus palauttaa kulttuuriesine tuolle valtiolle, voi päättää:

- a. säilyttää omistusoikeuden esineeseen; tai
- b. siirtää omistusoikeus maksua vastaan tai vastikkeetta haluamalleen pyynnön esittäneessä valtiossa asuvalle henkilölle, joka antaa tarvittavat takuut.

4. Kulttuuriesineen palauttamisesta tämän artiklan mukaisesti aiheutuvista kustannuksista vastaa pyynnön esittänyt valtio, mikä ei vaikuta valtion oikeuteen saada summa takaisin joltakin muulta henkilöltä.

5. Haltija ei ole edullisemmassa asemassa kuin henkilö, jolta hän sai kulttuuriesineen perimällä tai muutoin vastikkeetta.

7 artikla

1. Tämän osan määräykset eivät sovellu, jos

a. kulttuuriesineen vienti ei ole enää laitton palautuspyynnön esittämishetkellä; tai

b. esine on viety maasta esineen luoneen henkilön elinaikana tai viidenkymmenen vuoden kuluessa hänen kuolemastaan.

2. Edellisen kappaleen b kohdan määräysten estämättä tämän osan määräykset soveltuvat, jos kulttuuriesineen on luonut heimo- tai alkuperäiskansayhteisön jäsen tai jäsenet yhteisön perinteistä tai rituaalista käyttöä varten ja esine palautetaan tuolle yhteisölle.

Article 6

(1) The possessor of a cultural object who acquired the object after it was illegally exported shall be entitled, at the time of its return, to payment by the requesting State of fair and reasonable compensation, provided that the possessor neither knew nor ought reasonably to have known at the time of acquisition that the object had been illegally exported.

(2) In determining whether the possessor knew or ought to have known that the cultural object had been illegally exported, regard shall be had to the circumstances of the acquisition, including the absence of an export certificate required under the law of the requesting State.

(3) Instead of compensation, and in agreement with the requesting State, the possessor required to return the cultural object to that State, may decide:

- (a) to retain ownership of the object; or
- (b) to transfer ownership against payment or gratuitously to a person of its choice residing in the requesting State who provides the necessary guarantees.

(4) The cost of returning the cultural object in accordance with this article shall be borne by the requesting State, without prejudice to the right of that State to recover costs from any other person.

(5) The possessor shall not be in a more favourable position than the person from whom it acquired the cultural object by inheritance or otherwise gratuitously.

Article 7

(1) The provisions of this Chapter shall not apply where:

(a) the export of a cultural object is no longer illegal at the time at which the return is requested; or

(b) the object was exported during the lifetime of the person who created it or within a period of fifty years following the death of that person.

(2) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (b) of the preceding paragraph, the provisions of this Chapter shall apply where a cultural object was made by a member or members of a tribal or indigenous community for traditional or ritual use by that community and the object will be returned to that community.

IV luku

Yleiset määräykset

8 artikla

1. II luvun mukainen vaatimus ja III luvun mukainen pyyntö voidaan esittää tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle sopimusvaltiossa, jossa esine sijaitsee ja lisäksi tuomioistuimille tai muille toimivaltaisille viranomaisille, joilla muutoin on tuomiovaltaa sopimusvaltioissa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.

2. Osapuolet voivat sopia riidan jättämisestä minkä tahansa tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen päätettäväksi tai välitystuomiolla ratkaistavaksi.

3. Asiassa voidaan turvautua väliaikaisiin toimenpiteisiin, mukaan luettuna suojelutoimenpiteet, jotka ovat saatavilla sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa esine sijaitsee myös silloin, kun esinettä koskeva palautusvaatimus tai palautuspyyntö on esitetty toisen sopimusvaltion tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

9 artikla

1. Mikään tässä yleissopimuksessa ei estä sopimusvaltiota soveltamasta tämän yleissopimuksen määräyksiä suosiollisempia sääntöjä varastettujen tai laittomasti maasta vievien esineiden palauttamiseen.

2. Tämän artiklan ei tule tulkita asettavan velvoitetta tunnustaa tai panna täytäntöön toisen sopimusvaltion tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen päätöstä, joka poikkeaa tämän yleissopimuksen määräyksistä.

10 artikla

1. II luvun määräykset soveltuvat vain kulttuuriesineeseen, joka on varastettu sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan sen valtion osalta, jossa vaatimus esitetään, edellyttäen että

a. esine varastettiin sopimusvaltion alueelta sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan sen valtion osalta; tai

b. esine sijaitsee sopimusvaltiossa sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan sen valtion osalta.

2. III luvun määräykset soveltuvat vain kulttuuriesineeseen, joka on viety laittomasti maasta sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan sekä pyynnön esittäneen

Chapter IV

General Provisions

Article 8

(1) A claim under Chapter II and a request under Chapter III may be brought before the courts or other competent authorities of the Contracting State where the cultural object is located, in addition to the courts or other competent authorities otherwise having jurisdiction under the rules in force in Contracting States.

(2) The parties may agree to submit the dispute to any court or other competent authority or to arbitration.

(3) Resort may be had to the provisional, including protective, measures available under the law of the Contracting State where the object is located even when the claim for restitution or request for return of the object is brought before the courts or other competent authorities of another Contracting State.

Article 9

(1) Nothing in this Convention shall prevent a Contracting State from applying any rules more favourable to the restitution or the return of stolen or illegally exported cultural objects than provided for by this Convention.

(2) This article shall not be interpreted as creating an obligation to recognise or enforce a decision of a court or other competent authority of another Contracting State that departs from the provisions of this Convention.

Article 10

(1) The provisions of Chapter II shall apply only in respect of a cultural object that is stolen after this Convention enters into force in respect of the State where the claim is brought, provided that:

(a) the object was stolen from the territory of a Contracting State after the entry into force of this Convention for that State; or

(b) the object is located in a Contracting State after the entry into force of the Convention for that State.

(2) The provisions of Chapter III shall apply only in respect of a cultural object that is illegally exported after this Convention enters into force for the requesting State as

valtion osalta että sen valtion osalta, jossa pyyntö esitetään.

3. Tämä yleissopimus ei millään tavalla tee lailliseksi minkätahansa laatuista laitonta tointa, joka on tapahtunut ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa tai joka on suljettu pois tämän artiklan 1 tai 2 kappaleiden mukaisesti, tai rajoita valtion tai henkilön oikeutta esittää vaatimuksia ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa varastetun tai laittomasti maasta viedyn kulttuurisineen palauttamiseksi niiden hyvityskeinojen nojalla jotka ovat käytettävissä tämän yleissopimuksen puitteiden ulkopuolella.

V luku

Loppumääräykset

11 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten diplomaattikonferenssin päätöskokouksessa, jossa hyväksytään Unidroit'n yleissopimusluonnos varastettujen tai laittomasti maasta vietyjen kulttuurisineiden kansainvälisestä palauttamisesta ja sen jälkeen kaikille valtioille Roomassa 30 päivään kesäkuuta 1996 saakka.

2. Tämä yleissopimus on allekirjoittajavaltion ratifioitava tai hyväksyttävä.

3. Tämä yleissopimus on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille, jotka eivät ole allekirjoittajavaltioita, siitä päivästä lukien kuin se on avoinna allekirjoittamista varten.

4. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava virallinen asiakirja tallettajan huostaan.

12 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa viidennen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamispäivää.

2. Sellaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän yleissopimuksen tai liittyy siihen viidennen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisen jälkeen, tämä yleissopimus tulee voimaan kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa sen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamispäivää.

well as the State where the request is brought.

(3) This Convention does not in any way legitimise any illegal transaction of whatever nature which has taken place before the entry into force of this Convention or which is excluded under paragraphs (1) or (2) of this Article, nor limit any right of a State or other person to make a claim under remedies available outside the framework of this Convention for the restitution or return of a cultural object stolen or illegally exported before the entry into force of this Convention.

Chapter V

Final Provisions

Article 11

(1) This Convention is open for signature at the concluding meeting of the Diplomatic Conference for the adoption of the draft Unidroit Convention on the International Return of Stolen or Illegally Exported Cultural Objects and will remain open for signature by all States at Rome until 30 June 1996.

(2) This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.

(3) This Convention is open for accession by all States which are not signatory States from the date it is open for signature.

(4) Ratification, acceptance, approval or accession is subject to the deposit of a formal instrument to that effect with the depositary.

Article 12

(1) This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month following the date of deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

(2) For each State that ratifies, accepts, approves or accedes to this Convention after the deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force in respect of that State on the first day of the sixth month following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

13 artikla

1. Tämä yleissopimus ei vaikuta muihin kansainvälisiin asiakirjoihin, jotka sitovat sopimusvaltiota oikeudellisesti ja jotka sisältävät tämän yleissopimuksen sääntelemiä seikkoja, elleivät valtiot, joita sellainen asiakirja sitoo, toisin ilmoita.

2. Sopimusvaltio voi tehdä toisen sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden kanssa sopimuksia, joiden tarkoituksena on parantaa tämän yleissopimuksen soveltamista niiden keskinäisissä suhteissa. Valtioiden, jotka ovat tehneet sellaisen sopimuksen, tulee toimittaa jäljennös siitä tallettajalle.

3. Keskinäisissä suhteissaan sopimusvaltiot, jotka ovat taloudellisen yhdentymisen järjestöjen tai alueellisten elinten jäseniä, voivat ilmoittaa soveltavansa näiden järjestöjen tai elinten sisäisiä sääntöjä, eivätkä sen vuoksi sovello näiden valtioiden kesken tämän yleissopimuksen määräyksiä, kun yleissopimuksen soveltamisala on yhtäpitävä kyseisten sääntöjen kanssa.

14 artikla

1. Jos sopimusvaltiolla on kaksi tai useampia alueellisia yksikköjä, joissa on sama tai erilainen oikeusjärjestelmä suhteessa tässä yleissopimuksessa käsiteltyihin asioihin nähden, se voi allekirjoittaessaan tai tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa ilmoittaa, että tämä yleissopimus koskee sen kaikkia alueellisia yksikköjä tai vain yhtä tai useampaa niistä. Sopimusvaltio voi korvata ilmoituksen milloin tahansa uudella ilmoituksella.

2. Tällaiset ilmoitukset on annettava tiedoksi tallettajalle ja niissä on todettava nimenomaisesti alueelliset yksiköt, joita tämä yleissopimus koskee.

3. Jos tämä yleissopimus koskee tämän artiklan nojalla annetun ilmoituksen mukaan yhtä tai useampaa mutta ei kaikki sopimusvaltion alueellisista yksiköistä:

a. sopimusvaltion alueen 1 artiklassa katsotaan viittaavan tuon valtion alueellisen yksikön alueeseen;

b. sopimusvaltion tai pyynnön kohteena olevan valtion tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen katsotaan viittaavaan tuon valtion alueellisen yksikön tuomioistuimeen tai muuhun toimivaltaiseen viranomaiseen;

c. sopimusvaltion, jonka alueella esine si-

Article 13

(1) This Convention does not affect any international instrument by which any Contracting State is legally bound and which contains provisions on matters governed by this Convention, unless a contrary declaration is made by the States bound by such instrument.

(2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more Contracting States with a view to improving the application of this Convention in their mutual relations. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary.

(3) In their relations with each other, Contracting States which are Members of organizations of economic integration or regional bodies may declare that they will apply the internal rules of these organisations or bodies and will not therefore apply as between these States the provisions of this Convention the scope of application of which coincides with that of those rules.

Article 14

(1) If a Contracting State has two or more territorial units, whether or not possessing different systems of law applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of signature or of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may substitute for its declaration another declaration at any time.

(2) These declarations are to be notified to the depositary and are to state expressly the territorial units to which the Convention extends.

(3) If, by virtue of a declaration under this Article, this Convention extends to one or more but not all of the territorial units of a Contracting State, the reference to:

(a) the territory of a Contracting State in Article 1 shall be construed as referring to the territory of a territorial unit of that State;

(b) a court or other competent authority of the Contracting State or of the State addressed shall be construed as referring to the court or other competent authority of a territorial unit of that State;

(c) the Contracting State where the cul-

jaitsee 8(1) artiklassa katsotaan viittaavan tuon valtion alueelliseen yksikköön, jonka alueella esine sijaitsee;

d. sen sopimusvaltion lainsäädännön, jonka alueella esine sijaitsee 8(3) artiklassa katsotaan viittaavan tuon sopimusvaltion alueellisen yksikön lainsäädäntöön, jonka alueella esine sijaitsee; ja

e. sopimusvaltion 9 artiklassa katsotaan viittaavan tuon valtion alueelliseen yksikköön.

4. Jos sopimusvaltio ei anna tämän artiklan 1 kappaleen mukaista ilmoitusta, tämä yleissopimus koskee tuon valtion kaikkia alueellisia yksiköitä.

15 artikla

1. Tämän yleissopimuksen mukaisesti allekirjoittamisen yhteydessä tehtävät ilmoitukset tulee vahvistaa ratifioimisen tai hyväksymisen yhteydessä.

2. Ilmoitukset ja niiden vahvistukset on tehtävä kirjallisesti ja annettava virallisesti tiedoksi tallettajalle.

3. Ilmoitus tulee voimaan samanaikaisesti, kun tämä yleissopimus tulee voimaan kyseisen valtion osalta. Sellainen ilmoitus, josta tallettaja saa virallisen tiedon voimaantumisen jälkeen, tulee kuitenkin voimaan kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa sen tallettamista tallettajan haltuun.

4. Valtio, joka tekee tämän yleissopimuksen mukaisen ilmoituksen, voi peruuttaa sen milloin tahansa toimittamalla asiaa koskevan virallisen kirjallisen ilmoituksen tallettajalle. Peruutus tulee voimaan kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa sen tallettamista tallettajan haltuun.

16 artikla

1. Jokaisen sopimusvaltion tulee allekirjoittamisen, ratifioimisen, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä ilmoittaa, että valtioiden kulttuuriesineiden palautusvaatimukset tai palautuspyynnöt 8 artiklan nojalla voidaan tehdä sille noudattaen yhtä tai useampaa seuraavista menettelyistä:

a. suoraan ilmoittajavaltion tuomioistuimelle tai muille toimivaltaisille viranomaisille;

b. viranomaisen tai viranomaisten välityksellä, jonka tai jotka tuo valtio on määrännyt ottamaan vastaan vaatimuksia ja pyyntöjä ja

tural object is located in Article 8 (1) shall be construed as referring to the territorial unit of that State where the object is located;

(d) the law of the Contracting State where the object is located in Article 8 (3) shall be construed as referring to the law of the territorial unit of that State where the object is located; and

(e) a Contracting State in Article 9 shall be construed as referring to a territorial unit of that State.

(4) If a Contracting State makes no declaration under paragraph 1 of this Article, this Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 15

(1) Declarations made under this Convention at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

(2) Declarations and confirmations of declarations are to be in writing and to be formally notified to the depositary.

(3) A declaration shall take effect simultaneously with the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, a declaration of which the depositary receives formal notification after such entry into force shall take effect on the first day of the sixth month following the date of its deposit with the depositary.

(4) Any State which makes a declaration under this Convention may withdraw it at any time by a formal notification in writing addressed to the depositary. Such withdrawal shall take effect on the first day of the sixth month following the date of the deposit of the notification.

Article 16

(1) Each Contracting State shall at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that claims for the restitution, or requests for the return of cultural objects brought by a State under Article 8 may be submitted to it under one or more of the following procedures:

(a) directly to the courts or other competent authorities of the declaring State;

(b) through an authority or authorities designated by that State to receive such claims or requests and to forward them to the

toimittamaan ne kyseisen valtion tuomioistuimille tai muille toimivaltaisille viranomaisille;

c. diplomaatti- tai konsulitietä.

2. Jokainen sopimusvaltio voi myös määrätä tuomioistuimet tai muut toimivaltaiset viranomaiset, jotka päättävät kulttuuriesineen palauttamisesta II ja III luvun määräysten mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleiden mukaisesti annettuja ilmoituksia voidaan muuttaa milloin tahansa uudella ilmoituksella.

4. Tämän artiklan 1—3 kappaleet eivät vaikuta sopimusvaltioiden välillä mahdollisesti oleviin kahden- tai momenvälisiin oikeusapusopimuksiin niiltä osin kuin ne koskevat siviili- ja kauppaoikeudellisia kysymyksiä.

17 artikla

Jokaisen sopimusvaltion tulee antaa tallettajalle kuuden kuukauden kuluessa sen ratifiomis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta lukien kirjallinen tieto jollakin tämän yleissopimuksen virallisista kielistä sen lainsäädännöstä, joka sääntelee sen kulttuuriesineiden maastavientiä. Tieto on tarpeen mukaan saatettava ajantasalle.

18 artikla

Muut kuin tässä yleissopimuksessa nimenomaisesti hyväksytyt varaukset eivät ole sallittuja.

19 artikla

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen tallettamalla sitä tarkoittavan ilmoituksen tallettajan huostaan milloin tahansa sen jälkeen, kun yleissopimus on tullut sen osalta voimaan.

2. Irtisanominen tulee voimaan kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa irtisanomisilmoituksen tallettamista tallettajan huostaan. Jos irtisanomisilmoituksessa määritellään pidempi määräaika irtisanomisen voimaantulemiselle, irtisanominen tulee voimaan sen jälkeen kun sellainen määräaika on kulunut irtisanomisilmoituksen tallettamisesta tallettajan huostaan.

3. Irtisanomisilmoituksen estämättä tämä yleissopimus soveltuu kuitenkin kulttuuriesineen palautusvaatimukseen tai palautuspyyntöön, joka on tehty ennen kuin irtisanominen tulee voimaan.

courts or other competent authorities of that State;

(c) through diplomatic or consular channels.

(2) Each Contracting State may also designate the courts or other authorities competent to order the restitution or return of cultural objects under the provisions of Chapters II and III.

(3) Declarations made under paragraphs 1 and 2 of this article may be modified at any time by a new declaration.

(4) The provisions of paragraphs 1 to 3 of this article do not affect bilateral or multilateral agreements on judicial assistance in respect of civil and commercial matters that may exist between Contracting States.

Article 17

Each Contracting State shall, no later than six months following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, provide the depositary with written information in one of the official languages of the Convention concerning the legislation regulating the export of its cultural objects. This information shall be updated from time to time as appropriate.

Article 18

No reservations are permitted except those expressly authorised in this Convention.

Article 19

(1) This Convention may be denounced by any State Party, at any time after the date on which it enters into force for that State, by the deposit of an instrument to that effect with the depositary.

(2) A denunciation shall take effect on the first day of the sixth month following the deposit of the instrument of denunciation with the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the instrument of denunciation it shall take effect upon the expiration of such longer period after its deposit with the depositary.

(3) Notwithstanding such a denunciation, this Convention shall nevertheless apply to a claim for restitution or a request for return of a cultural object submitted prior to the date on which the denunciation takes effect.

20 artikla

Yksityisoikeuden yhdenmukaistamiseksi toimivan kansainvälisen instituutin (Unidroit) presidentti voi säännöllisin väliajoin, tai milloin tahansa viiden sopimusvaltion sitä pyytäessä, kutsua koolle erityiskomitean tämän yleissopimuksen käytännön toiminnan tarkistamiseksi.

21 artikla

1. Tämä yleissopimus talletetaan Italian tasavallan hallituksen huostaan.

2. Italian tasavallan hallitus:

a. ilmoittaa kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen tai liittyneet siihen, ja Yksityisoikeuden yhdenmukaistamiseksi toimivan kansainvälisen instituutin (Unidroit) presidentille:

i) jokaisesta uudesta allekirjoituksesta tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjasta, sekä niiden päivämäärästä;

ii) jokaisesta tämän yleissopimuksen nojalla tehdystä ilmoituksesta;

iii) ilmoituksen peruuttamisesta;

iv) tämän yleissopimuksen voimaantulosta;

v) 13 artiklassa tarkoitetuista sopimuksista;

vi) tämän yleissopimuksen irtisanomisilmoituksista sekä tallettamispäivämäärästä ja päivämäärästä, jona se tulee voimaan;

b. toimittaa tämän yleissopimuksen virallisen kappaleen kaikille allekirjoittajavaltioille, sopimukseen liittyville valtioille ja Yksityisoikeuden yhdenmukaistamiseksi toimivan kansainvälisen instituutin (Unidroit) presidentille;

c. hoitaa muut tavanomaiset tallettajan tehtävät.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet täysivaltaiset lähettiläät, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Roomassa 24 päivänä kesäkuuta 1995 yhtenä englannin- ja ranskan-kielisenä kappaleena, jonka molemmat tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Article 20

The President of the International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit) may at regular intervals, or at any time at the request of five Contracting States, convene a special committee in order to review the practical operation of this Convention.

Article 21

(1) This Convention shall be deposited with the Government of the Italian Republic.

(2) The Government of the Italian Republic shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Convention and the President of the International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit) of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

(ii) each declaration made in accordance with this Convention;

(iii) the withdrawal of any declaration;

(iv) the date of entry into force of this Convention;

(v) the agreements referred to in Article 13;

(vi) the deposit of an instrument of denunciation of this Convention together with the date of its deposit and the date on which it takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all signatory States, to all States acceding to the Convention and to the President of the International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit);

(c) perform such other functions customary for depositaries.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised, have signed this Convention.

Done at Rome, this twenty-fourth day of June, one thousand nine hundred and ninety-five, in a single original, in the English and French languages, both texts being equally authentic.

LIITE

a. Harvinaiset eläin-, kasvi-, mineraali-, ja anatomiset kokelmat ja näytteet sekä paleontologisesti mielenkiintoiset esineet;

b. historiaan liittyvä omaisuus, mukaan luettuna tieteen tai tekniikan historia sekä sota- ja sosiaalhistoria, kansallisten johtajien, ajattelijoiden, tiedemiesten ja taiteilijoiden elämään sekä kansallisesti tärkeisiin tapahtumiin liittyvä omaisuus;

c. arkeologisten kaivausten (luvallisten ja luvattomien) ja arkeologisten löytöjen tulokset;

d. taiteellisten tai historiallisten muistomerkkien tai kiinteiden muisnaisjäännösten osat;

e. yli sata vuotta vanhat muinaisesineet, kuten piirtokirjoitukset, rahat ja sinettileimasimet;

f. kansantieteellisesti mielenkiintoiset esineet;

g. taide-esineistö kuten

i) kokonaan käsin tehdyt kuvat, maalaukset ja piirustukset pohjasta ja materiaalista riippumatta (teollisesti muotoiltuja ja valmistettuja mutta käsin koristeltuja esineitä lukuunottamatta);

ii) alkuperäiset kuvapatsaat ja veistokset materiaalista riippumatta;

iii) alkuperäiset gravyyrit, painokuvat ja kivipiirroksiset;

iv) alkuperäiset assemblaasit ja montaasit materiaalista riippumatta;

h. yksittäiset tai kokoelmiin kuuluvat harvinaiset käsikirjoitukset ja inkunaabelit, vanhat kirjat, asiakirjat ja erityisen mielenkiintoiset julkaisut (historialliselta, taiteelliselta, tieteelliseltä, kirjalliselta jne. kannalta);

i. yksittäiset tai kokoelmiin kuuluvat posti-, leima- ja muut sen kaltaiset merkit;

j. arkistot, mukaan luettuina äänite-, valokuva- ja elokuva-arkistot;

k. yli sata vuotta vanhat huonekalut ja vanhat soittimet.

ANNEX

(a) Rare collections and specimens of fauna, flora, mineral and anatomy, and objects of palaeontological interest;

(b) property relating to history, including the history of science and technology and military and social history, to the life of national leaders, thinkers, scientists and artists and to events of national importance;

(c) products of archeological excavations (including regular and clandestine) or of archaeological discoveries;

(d) elements of artistic or historical monuments or archaeological sites which have been dismembered;

(e) antiquities more than one hundred years old, such as inscriptions, coins and engraved seals;

(f) objects of ethnological interest;

(g) property of artistic interest, such as:

(i) pictures, paintings and drawings produced entirely by hand on any support and in any material (excluding industrial designs and manufactured articles decorated by hand);

(ii) original works of statuary art and sculpture in any material;

(iii) original engravings, prints and lithographs;

(iv) original artistic assemblages and montages in any material;

(h) rare manuscripts and incunabula, old books, documents and publications of special interest (historical, artistic, scientific, literary, etc.) singly or in collections;

(i) postage, revenue and similar stamps, singly or in collections;

(j) archives, including sound, photographic and cinematographic archives;

(k) articles of furniture more than one hundred years old and old musical instruments.

N:o 95

(Suomen säädöskokoelman n:o 879/1999)

Asetus**Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä eteläisten yhteismarkkinoiden ja sen osapuolina olevien valtioiden yhteistyötä koskevan alueidenvälisen puitesopimuksen voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

Ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa-ministerin esittelystä säädetään:

1 §
Madridissa 15 päivänä joulukuuta 1995 allekirjoitettu Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä eteläisten yhteismarkkinoiden ja sen osapuolina olevien valtioiden yhteistyötä koskeva alueidenvälinen puitesopimus, jonka tasavallan presidentti on

hyväksynyt 14 päivänä kesäkuuta 1996, on voimassa 1 päivästä heinäkuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä syyskuuta 1999.

Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ulkomaankauppa-ministeri *Kimmo Sasi*

(Asetuksessa mainittu sopimus on nähtävänä ja saatavissa ulkoasiainministeriössä, joka myös antaa siitä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 91—95, 4 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999